

НА 7 И 8 ЮНИ КОМИТЕ-
ТЪТ НА БЪЛГАРСКИТЕ ЖЕ-
НИ, СЪВМЕСТНО С НАЦИО-
НАЛНИЯ СЪВЕТ НА ОТЕ-
ЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ, ЦЕН-
ТРАЛНИЯ СЪВЕТ НА ПРОФЕ-
СИОНАЛНИТЕ СЪЮЗИ И ЦЕНТРАЛНИЯ КОМИТЕТ НА
КОМСОМОЛА, СВИКВАТ ТРЕТАТА НАЦИОНАЛНА КОН-
ФЕРЕНЦИЯ НА БЪЛГАРСКИТЕ ЖЕНИ. ТАМ ШЕ СЕ
ОТЧЕТЕ ДЕЙНОСТТА НА КОМИТЕТА НА БЪЛГАРСКИ-
ТЕ ЖЕНИ, ШЕ СЕ НАПРАВЯТ ДОКЛАДИ ЗА РАБОТАТА
НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ И ПРОФСОЮЗИТЕ СРЕД
ЖЕНИТЕ И ШЕ СЕ ИЗБЕРЕ НОВ КОМИТЕТ НА БЪЛ-
ГАРСКИТЕ ЖЕНИ.

НА ПОСТ ЗА МИР И ЩАСТИЕ

Гласовец БЪЛГАРИЯ

ГЕРОИНА НА ПОЛСКИЯ ТРУД

С нозете яки
стъпила в браздите черни,
като пониснала из тях и ти
от ранна пролет
и до късна есен —
зората утринна
и залезът вечерен
огряват твой лик все тъй на,
в упорен труд
над родната земя. . .

Но някога ти бе
кулашка ратайския —
за хляба сух
гръб премолял превиваше.
А днес,
в труд радостен,
не стига ти деня
и ти — в полето мирно героиня —
кращед сама
от отидна си и съня,
за да отгледаш
добив небивали.

И родната земя
отвързва десеторно
на любовта,
с която бдиш над нея:
израства всеки посев,
зрее всеки плод,
комбайни плуват в нивите просторни
и новият,
израсъл днес /народ,
извозва златното зърно
и пее.

Ти, майко трудова
на този млад народ —
родила го в пека,
на угарта корава,
през дни на кървави борби,
погори, гнет —
днес,
в строя на победния му ход —
ти радостна и горда
се равняваш
в редицата,
що крачи най-отпред.

Нашата Надежда

ТАКА ПРОСТО, но от
сърце, я наричат жени-
те от Пърчеви.

За учителката Надежда Нен-
чева, макар и пенсионерка, мно-
го може да се разкаже.

В живота на малкото село-
це е включена навред.
Хората винаги я срещат с от-
зивчива и приятна усмивка.

— Другарката Ненчева, на-
шата учителка, ли търсите или
секретарката на Отечественния
фронт? Наричаме я наша, за-
щото винаги се отзовава на мол-
бите ни, защото е топло сърце-
то й, — разказват Донка Сла-
вова и другите жени от Пърче-
ви.

Когато за активна работа в
Отечествения фронт Ненчева бе
наградена със сребърната знач-
ка на Националния съвет, тя
просто каза:

— Благодаря най-много на
хората, с които работя. Ще се
постарая, макар и да имам ве-
че 60 години и косата ми да е
прошарена, да оправдая честта.
Събрали сме съвещание. . . От-
бихме се в нейния дом. . . По-

ведохме разговор за живота, за
вирата в живота. . .

— По-хубаво от живота ня-
ма. Животът иска борба, а бор-
бата е щастие, — разказва дру-
гарката Ненчева. После тя пре-
минава на друга тема: — При-
ятно ми е да работя с отечестве-
ни пофронтовиче. Хубаво е да
разговарям с хората, да се
учим от тях. . .

— Но как, нали сте учител-
ка, нали учите децата, родите-
лите им? — подемам аз.

— Да учим човека трябва
да се докоснем до сърцето му,
а това става, когато му дока-
жем, че и ти се учим в нещото
от него. . . А от човека, от
всеки човек може да се научи
нещо. . .

Надежда Ненчева може да
разкаже много за миналото.
Родена е в с. Руховци. Още
на 2 години се преместили в
Нова Загора, където завърши-
ла образованието си.

В 1913 година баща й пада
убит във войната. А как й се
искало покаяние в детските го-
дини татко й да сложи десни-

ца върху нея, да й вдъхне
кураж.

Расте тя, Надежда, а заедно
с нея расте желанието да се
учи, да стане учителка на бед-
ните селски деца. . . Майката
решава, въпреки негодите, да
учи децата си. След завърши-
ването на Еленската гимназия
Надежда постъпва във В. Търно-
во.

Надежда завършва училище-
то и е назначена волонтерна
учителка в с. Духлевци.

— Останах сама, без всяка-
къв близък. Майка ми и брат
ми починаха. . . Намерих уте-
ха от големата скръб в щас-
тието да уча децата.

И ето целия й живот — в
Духлевци учителствувала 22 го-
дини и 12 години в Пърче-
ви. . .

Любимото й място през 34-
годишната неуморна учителска
работа във училището е би-
блиотечката.

За добра учителска работа
през 1951 г. нейните гърди би-
ха обличени с орден „Кирил и
Методий“ II степен.

От 1956 г. учителката-пен-
сионерка във училището не-
уморно разнася искрата на на-
родната просвета. Редовно е
избирана за член на Градския
комитет на Отечественния фронт,
на кварталния, на ръководство-
то на нивовата организация.
При изграждането на другар-
ския съд към квартала тя е из-
брана в състава му.

Надежда Ненчева сега е
щастлива. Смясват на нейно-
то щастие е, че хората я нари-
чат просто и близко: „Нашата
Надежда“.

Н. НЕДЯЛКОВ
от Обществения реданция на
в. „Борба“ в Елена

Баба Мара Конарова, другарка на смелия и изтън-
чат борец против фашисткото мракоселение и тирания —
Киро Конаров — Горна Оряховица.

Снимка: Н. Качаков

Пред Световния конгрес на жените

НИЕ СМЕ ПОЛОВИНАТА ОТ ЧОВЕЧЕСТВОТО

НА 24 ЮНИ в Москва в
Кремълския дворец на
конгресите ще се открие Светов-
ният конгрес на жените, който
се свиква от Международната
демократична федерация на же-
ните (МДФЖ), обединяваща 200
милиона жени от почти 90 стра-
ни на света. МДФЖ внася за
обсъждане от конгреса няколко
жизненоважни проблеми ка-
то: жените в борбата за мир, раз-
оръжаване и дружба между на-
родите; борбата на жените за
национална независимост, за
права на жените в обществото
и семейството; здравето, въз-
питанието и образованието на
децата и младежите. Участнич-
ките в конгреса ще приемат съво-
тветни документи и ще изберат
ръководни органи на федера-
цията.

Според предварителни данни
на конгреса ще приетият деле-
гации от 130 страни на света —
представители на различни
международни женски органи-
зации и движения, а също и
видни общественици.

Вратите на конгреса ще бъ-
дат отворени широко за всички
жени, на които е скъп мирът,
които искат щастие за подраст-
ващото поколение. В свободна
и отворена дискуссия участнич-
ките в конгреса от всички раси и
професии, религии и полити-
чески убеждения ще могат
свободно да разменят мнения
по най-важните въпроси на
съвременността, да съпоставят
свои опит. Те ще търсят по-
добри пътища и действия, за да
се борят заедно за общо и пъл-
но разоръжаване, за равнопра-
вие на жените, за правилно въз-
питание на децата.

Докладчик по проблемите на
мира, националната независим-
ост и щастие на децата е
Евженин Котон — председателка
на МДФЖ.

Доклад на тема „Борбата на
жените за национална незави-
симост“ ще изнесе представи-
телка на африканските жени.
По въпросите за „Здравето и
възпитанието на децата и мла-
дежите в дух на мир, демокра-
ция, прогрес и дружба между
народите“ ще говори предста-
вителка на кубинските жени.

Движение в подкрепа на Све-
товния конгрес на жените се
разгърна във всички континен-
ти на нашата планета. В мно-
го страни бяха създадени спе-
циални подготвителни комите-
ти, които имат за задача да по-

Неотдавна в страната ни гостува делегация на Върхов-
ния съвет на СССР, в състава на която бяха Г. В. Кулцо-
ва — предкача в завод за изкуствени влакна „Губинин“ в
ср. Могилнов, Любов Ли — бригадирка-кукурузопроизводи-
телка в колхоза „Политотдел“, Верхнекурский район, Та-
шкентска област и В. М. Петришчева — предкача от моско-
вската фабрика „Фрунзе“

пулиризируют идеите на конгре-
са и неговата подготовка. Та-
кова комитети има в Англия,
Мексико и в други страни. Ор-
ганизира се масово събиране на
средствата за фонд подпомагане
на конгреса.

Активно се готвят за конгре-
са японските жени, които, за да
изпратят 50 делегати, вече
са подготвили хиляди сувенири,
паветки, значки и емблеми за
продажба. Австралийските же-
ни също обещават да изпратят
свои представители на конгреса
и настояват националните сред-
ства да се изразходват за по-
добряване на живота, а не на
въоръжаване.

Въпреки трудностите на за-
падоевропейската действител-
ност, жените от ГФР и Западен
Берлин усилено се подготвят
за конгреса. Чешните другари
са решили да създадат фонд за
солидарност, за да окажат по-
мощ на жените от другите стра-
ни, борещи се за мир и нацио-
нална независимост. Те са из-
работили 500 000 прекрасни
брошюри и са ги предали на
разположение на МДФЖ.

Москва се готви да посрещне
представителите на многоми-
лионната армия на жените от
полна свят. С чисто сърце и от-
крито душа съветските жени
ще протегнат ръка за дружба
на своите приятелки от чужби-
на.

В Централния парк за култу-
ра и отиди ще бъде отворена
художествена изложба „Съвет-
ските жени и деца“. На тази те-
ма се подготвят и фотонизожба.
Московската централна доку-
ментална студия е пристъпила
към създаването на филм за
свещения конгрес на жените.

С какви резултати Междуна-
родното демократично движе-
ние на жените ще се яви на
свещения конгрес? Каква е не-
говият принос в борбата за мир,
за щастие на децата, за общи
лен прогрес?

Въпросът за войната и мира
днес повече от всякога влияе
човечеството. МДФЖ отдели
огромно внимание на този про-
блем. Федерацията стана ини-
циатор и организатор на раз-
лични международни срещи по
тези въпроси.

Забележителен принос на же-
ните бе състоялата се във Ви-
ена през март миналата година
Световна среща на жените, по-
светена на въпроса за разоръ-
жаването. На въпроса за мира
и разоръжаването бе посветен
и XV конгрес на Международ-
ната женска лига за мир и сво-
бода, състояла се миналото лят-
о в САЩ.

Колко голямо е участието на
жените в борбата за мир, убе-
дително показа Световният кон-
грес за общо разоръжаване и
мир, който заседава през юли

1962 година в Москва и в кой-
то една трета от всички участ-
ници бяха жени.

Въпреки трудностите, пре-
следванията и репресиите, же-
ните от капиталистическите
страни мъжествено се борят
против заплахата от термоядрен
война. В САЩ, където же-
ните доскоро се бореа за мир
разпокъсано, през есента на
1961 г. възникна масово дви-
жение „Жени, борете се за ми-
ра!“ Негов инициатор бе скром-
ната майка на три деца, худо-
жничката-иллюстратор на детски
книги Дагмара Уилсън от Ви-
шингтон. Това младо женско
движение издигна исканията:
всобщо и пълно разоръжаване;
не прекратяване на ядрените
опити; да се сложи край на над-
преварата във въоръжаването.

В Япония борбата против яд-
реното оръжие, за ликвидиране
на американските военни бази
стана наистина общонародна.
Загва не е чудно, че под иска-
нето да се унищожат атомната
и водородната бомба навремето
си се подписаха 34 милиона
японци.

Жените от СССР и другите
социалистически страни върват
начело на борбата за мир,
участват дейно в най-важни-
те международни кампании в
защита на мира. Своя главен
принос в делото на мира те вна-
сят със самоотвержения си
труд, разнасяйки неуморно
и културата, като по този начин
укрепват опора на мира ла-
гера на социализма.

Жените-майки нека да жи-
веят без войни, без страх за
будещето на своите деца. За-
то да техните погледи и стръпа са
облечени с голяма надежда към
предстояния конгрес. Пред
сплотената армия на мира под
назоването на война ще отстъ-
пят.

Пред нас стои задача: да
обединим всички, които се
борят за мир, прогрес и щас-
тие в бъдеще на нашите деца.

Ние, жените, сме стотици
милиони, половината от чове-
чеството, и със своята упорита
и неуморна борба за мир, за
пътя на живот, за благополу-
чие на нашите семейства опира-
ме се към светла, безоблачна
будещето на света, където
честни и обичайни своя труд
хора, които ще си протегнат
ръка в името на дружбата, мира
и прогреса.

Нина ПОПОВА
заместник-председателка на
МДФЖ, председателка на Съ-
ветския комитет на жените

писмо от унгария

Многолика дейност

Скъпи другарки,

Получих изпратените до мен
скъпи редове и се постарях
да отговоря бързо. В писмо-
то си питате, как се подготвят
нашите жени за Международ-
ния конгрес на жените в Мос-
ква. Ще Ви пиша, но жалко,
че не мога да събера в едно
писмо многоликата работа по
подготовката за конгреса, ко-
ято извършват нашите жени.
Но затова пък ще се постарая
да дам общ поглед на ме-
роприятия. За обсъждане на
плана по подготовката организирахме съвещание на актива.
По призива на Световния съвет на мира за общо и пълно
разоръжаване, за мирно съвместно съществуване от 9—31
май т. г. развихме усилена дейност сред трудовете се. В ин-
терес на това, под ръководството на организациите на па-
триотичния народен фронт, обявихме май за месец на мира.
По селата проведохме събрания на мира, а в четири от тях
организирахме срещи на българо-унгарската дружба. На те-
зи срещи бяха прожектирани филми из живота и борбите на
българския народ. Посещението и интересът беше много го-
лям. Много добре проведохме и срещи на съветско-унгарска-
та дружба в две села.

През месеца на мира и разоръжаването, седмицата от
19—27 май обявихме за седмица на мира за общо и пълно
разоръжаване, за мирно съвместно съществуване от 9—31
май т. г. развихме усилена дейност сред трудовете се. В ин-
терес на това, под ръководството на организациите на па-
триотичния народен фронт, обявихме май за месец на мира.
По селата проведохме събрания на мира, а в четири от тях
организирахме срещи на българо-унгарската дружба. На те-
зи срещи бяха прожектирани филми из живота и борбите на
българския народ. Посещението и интересът беше много го-
лям. Много добре проведохме и срещи на съветско-унгарска-
та дружба в две села.

През месец на мира и разоръжаването, седмицата от
19—27 май обявихме за седмица на мира за общо и пълно
разоръжаване, за мирно съвместно съществуване от 9—31
май т. г. развихме усилена дейност сред трудовете се. В ин-
терес на това, под ръководството на организациите на па-
триотичния народен фронт, обявихме май за месец на мира.
По селата проведохме събрания на мира, а в четири от тях
организирахме срещи на българо-унгарската дружба. На те-
зи срещи бяха прожектирани филми из живота и борбите на
българския народ. Посещението и интересът беше много го-
лям. Много добре проведохме и срещи на съветско-унгарска-
та дружба в две села.

Покрай тази задача се готвим и за Шестия конгрес на
мира, който ще се състои на 14—15 юни т. г. в Будапеща, на
сличай 15 години от движението за мир в Унгария. Между-
народния ден на детето се готвим да отпразнуваме с голяма
любов и желание. Искаме този ден да остави незабравими
спомени в детските души. През тази седмица във всеки клас
на училищата се изнасят беседи, целици да запознаят де-
цата с живота на децата от другите страни. А също и с жи-
вота на децата в Унгария преди освобождаването.

На самия ден — 1 юни, ще поздравим децата по радио-
уредбата, а след обед по парковете ще организираме музи-
кални естради, забавления, състезания за красиви кукли и
други развлечения за децата.

Извинявам се, че не мога подробно да ви опиша всич-
ко, но ще бъда щастлива, ако и с тези няколко реда мога да
ви запозная с нашата работа.

Ерки МИКЛОШ
секретарка на околийския женски съвет в Домбаварски
район — Унгария

Превела: д-р Лилия Яламова

С КОНГРЕСНИТЕ РЕШЕНИЯ

За претворяване в живо дело
решенията на Осмия конгрес на
БКП и Петия конгрес на Оте-
чествения фронт жените от Пав-
лиски работят с още по-голям
жар и ентузиазъм.

Само на мелiorативните обек-
ти те отработиха над 4600 чо-
векодни и срочно изпълняват
различните селско-стопански за-
дачи в ТКЗС. В пролетното озе-
ляване, разкрояване и хиги-
енизиране на града се включи-
ха над 3500 души. В резултат
на това допълнително бяха
предложени за образцови 75 до-
ма.

С голяма любов работят же-
ните и за подобряване на лич-
ното животновъдство. Разда-
ните от ТКЗС над 1030 малки
посенца, над 1630 агнета, из-
купените над 40000 малки пи-
ленца са обградени с големи
грижи и внимание от тях. Пак
жените допринесоха особено
много за пренасяването на
плана за бубохраненето. Благо-
дарение на това нашата промиш-

леност ще получи над 4000 кг
пашукули.

Но не само добри производ-
ственически са нашите жени.
Те участвуват активно и в
провеждането на различни асо-
ции прояви като: просветни съ-
брания по нивизи организации,
колективни четения в бригадите
и звената, изнасяне на различ-
ни естрадни програми и поздрав-
ителни концерти и т. н.

Преди няколко дни в чест на
Националната конференция и
международния конгрес на же-
ните се проведе общоградско об-
съждане на мемоарната книга
„В името на народа“ от актив-
ната борница против фашизма и
капитализма — М. Гръбчева —
Огняна, съпроводено с беспла-
тен филм. Особено затрогваща
бе срещата на отечественофрон-
товския актив, на която бе изне-
сена богата и разнообразна про-
грама „С нас е весело“ от град-
ското читалище.

Н. ВЕЛЕВА

В чест на Конгреса

Петдесетте жени от ОТП — клон
В. Търново — се старателно подгот-
ва в салона на предприетия из-
ложба с предмети, работени от
самите тях, в чест на Петия меж-
дународен конгрес на жените. Из-
ложбата предизвика голям инте-
рес както у всички слушатели на

предприетия, така и у посетя-
телите.

Преди няколко дни слушателите
те проведоха и специално тър-
жествено в чест на конгреса. Беше
изнесена богата литературно-му-
зикална програма.

Д. Стефанова

НАПЪЛНО ЗАСЛУЖЕНО

С Иордана Дръндарова се
запознахме на едно общесе-
ско събрание в с. Капиново.
Първите ми впечатления
от нея са за жена, която
умее да се разпорежда и в
многомисленото на колкото се вълну-
ват всички. Едра и стройна,
здравно изпрана и енергич-
на, разговорлива, Унесена в
своите мисли, не унеих ко-
га тя се приближи до мен и
заговори: „Аз съм женото-
говорничката на селския комитет“.
Поведохме разговор, но
не за десетте женски бо-
лести и неволни, а за рабо-
тата на жените в селото, за
работата на нейното звание,
за помощта, която им ока-
зва библиотечката и още
много други въпроси. И три-
ва да припая, измисля нещо
много поинтересно, много добро
и строго в тази жена, нещо
сърдечно, ентузиастично,
блиско до нейните думи,
от нейните мисли и приказ-
ки.

Втората ни среща беше
на общинската конференция
на Отечественния фронт.
Стоеше в президентна, Соче-
ха я за пример в доклада. В

разговор с председателя на
Общинския комитет на Оте-
чествения фронт разбрах, че
тя ще бъде предложена за
делегатка на Националната
конференция на жените. Как

само говореше той за нея!
Вече 19 години откак чле-
нува в БКП. Учредителка е
на ТКЗС. В продължение на
13 години кооператорите и
кооператорките я избират за
член на Управителния съвет
на ТКЗС, а от три години е
звеноводка на звено за кому-
нистически труд. Сега тя е
бригадирка на полевната
бригада в с. Капиново. Вто-
ри мандат е окръжен съвет-
ник. И да не мислите, че
през това време се е откъс-
нала от обществената рабо-
та, от работата сред жените?
Не. От 10 години е женот-
говорничка. Обичат я хората
в селото. Честен и справедлив
ръководител е тя. Обичат я
и я уважават и жените. . . и
тяхното уважение се изразя-
ва в това близко, обикнове-
но, деликатно обръщение към
нея: „Капо Дано!“.

Заслужено тя, дълго-
годишната стопанка и оте-
чественофронтовска ръково-
дителка и общественичка, е
делегатка на Националната
конференция на жените.

К. ГРИГОРОВА

НЕОТЛОЖНА ЗАДАЧА

Има неотложни и съществено тревожни задачи, на чието разрешаване трябва да се даде предимство в тези дни. Такава е сега задачата за прибирането и правилното съхраняване на люцерната.

Прибирането на първия откос люцерната през тази пролет съвпада с твърде неблагоприятни климатични условия. Честите превалявания създадоха големи затруднения за навременното и прибиране и правилно съхранение. Ако се използва обаче всеки благоприятен час и ден за окосване и своевременно се консервира люцерната, няма никакво съмнение, че ще се осигурят големи количества висококачествен и богат на белтъчини фураж за животните през зимата. Опитът на редица кооперативни стопанства потвърждава това. Например, ръководителите и специалистите на кооперативните стопанства П. Сеновец, Лясковец, Д. Липница, Драганово, Кесарево, Странца и други разгрънаха всички сили и прибраха немалки количества люцерна. ТКЗС в П. Сеновец консервира над 1400 тона, ТКЗС — Лясковец — 700 тона, Д. Липница — 405 и др.

Но положението в много кооперативни стопанства е тревожно. Не са редки случаите на съвсем безотговорно пилеене и разход на люцерната за храна на животните, когато тя може да се запази за зимата.

На пръв поглед в ТКЗС — с. Константино и други стопанства има грижи за своевременно окосване и прибиране на люцерната, но тя стои още неокосена, или ако е окосена, стои на откоси не прибрана. В същото стопанство ръководството не взема своевременно мерки за набавяне на натриев метасулфид за консервиране на люцерната. С какво могат да се оправдаят ръководителите и специалистите и на ТКЗС Алеково, Козловец, Бяла черква, Дъскот, Карансен, Саловодене и други, които досега не намериха начин за навременното прибиране и съхранение на тази ценна фуражна култура? С лекота и безгрижие към първия откос постъпиха и ръководителите на ТКЗС — Баброво и сега тонове люцерна се похабиха.

В интерес на ТКЗС и ДЗС е да се вземат всички мерки за най-пълното оползотворяване на люцерната, да я силжират с меласа и я консервират с натриев метасулфид. Така тя ще може да се съхрани добре и ще се осигури доброкачествена храна за селскостопанските животни през зимата. Не бива да се забравят големите затруднения и лошите последствия, които се получиха през миналата година.

П. ДОНЧЕВ
ст. зоотехник при Окръжния народен съвет

ТРЕВНИЯТ ФУРАЖ — ПРИБРАВ И СЪХРАНЕН!

ЗА КОГА ЧАКАТ?

Честите валежи създадоха благоприятни условия за буйния растеж на тревната растителност. Край каналите и пътищата в Дъскотското стопанство са израсли сочни треве. Сега е време те да бъдат покосени и съхранени, било като силаж, било като сено за животните през зимата. Всички си спомнят големите затруднения, които изпита нашето животновъдство през изминалата продължителна зима.

Но изглежда, че тя не е послужила като добър урок на ръководителите и специалистите. И досега тревата стои и чака като че ли благоволенieto им да бъде прибрана. Кога ще се сетят за нея, не се знае. Може би и така да си остане неприбрана. И животните също ще има да чакат за фураж.

И. ДОБРУДЖАЛИЕВ

от Обществена редакция на в. „Борба“ в с. Дъскот

ДОБРА ИНИЦИАТИВА

Трета година откакто шофьорът на санитарната кола при градската болница в Елена Христо Лазаров използва свободното си време в помощ на кооперативното стопанство в града. Изоставена от време моторна косачка той ремонтира сам и с нея коси люцерни и ливади на кооператива. За изминалите две години окоси близо 3000 декара.

Със своя пример той увлече и другаря си Васил Иванов, който също подготви досега бездействаща косачка. Сега и двамата са на косачка. Христото вече е покосил 350 декара, а Васил около 200 декара. От понеделник те работят в с. Шилковци.

К. ВАСИЛЕВ

от Обществена редакция на в. „Борба“ в гр. Елена

ОСИГУРЯВАТ ЗИМНИНА

Слънцето току-що беше излязло. От горния краварник на западния стопански двор на ТКЗС „Първи май“ — с. Обединение излезе дойчка вила на рамо и се провикна:

— Хайде ма, Здравка, хайде, че закъсняваме!

— Идваме, идваме! — отговарят групово от долините краварници.

След малко и оттам наизлизаха дойчки с вили на рамо. Към тях се присъединиха овчарите, гледащите на работния добитък.

При изхода на стопанския двор шумно разговарят група кооператори. Един от тях подвиква:

— Къде сте подрачли бе, животновъдци?

— Отичаме да отгледиме зимата! — отговарят му групово.

— Много рано, лятото още не е дошло, а ние...

— Отдалече се стига всички! — отговарят му дружно някоя гласа.

Настина отдаде мисълта за зимата, животновъдите, защото разбираха, колко е лошо зимно да няма фураж. Затова сега те отрано бързат да изсушат и приберат току-що окосената люцерна, още повече, че времето напоследък е едно такова... Всеки ден вали.

Ето я и люцерната. Работата започва. Един правят пирамидите, други с вилите събират и поставят люцерната отгоре. Сушенето на пирамиди не се практикува за пръв път. И миналата година то беше използвано, и знаят тук, че този начин на приготвяне люцерната е много добър. Затова животновъдите ще приготвят така люцерната от цялата лива.

През целия ден тук се чуваша веселите гласове на животновъдите, през целия ден ръцете им не един път подемаха с вилите. Люцерната от сто декара е вдигната на пирамидите. Упорито работиха овчарите Петко Ганев, Сибя Иванов, Георги Панчев, Христо Стойчев, гледащите на работния добитък Николай Ангелов, Атанас Ганев, дойките Вера Стоянова, Гана Минчева, Здравка Иванова, свирещите Велика Ангелова и Донка Генева и други. С тях работиха и фуражистите Илия Донева и Георги Чаушев.

Така днес, а утре с нови сили ще продължи събирането и сушенето на зимната. Трябва, защото животновъдите са обещали да изсушат и приберат 1000 декара люцерна и ще изпълнят обещанието си.

Иван РАШКОВ

дактил на в. „Борба“ от Обществена редакция на в. Обединение

Колективът на пристанището навакса загубеното

В държавния народостопански план за 1963 година се поставят сериозни задачи пред трудовите колективи на водния транспорт. Предвижда се превозите по воден път да се увеличат с 47.2 на сто в сравнение с 1962 година. На пристанище Свищов се увеличават планът на физическите тонове със 107 хиляди тона.

Работата досега беше изпитание на трудовия колектив на пристанището. Даде с възможност на пристанищното ръководство да разбере каква е мошата на наличната механизация и дали може да се справи със засилените към пристанището товари. Това пролича още на 4 април, когато диспечерското ръководство на пристанището можа да създаде такава организация в сменно-депониционен план, за да се достигне обработката на 4484 тона физически и 5750 тонооперации, да натовари и разтовари 12 плавателни съда със среден товар 235 тона и общо да се натовари и разтовари 119 вагона. Него ден цялата механизация бе пусната в действие и сто процента взе участие в претоварените операции. Ежедневно през месеца механизацията средно претоваряваха средно по 4000 тонооперации, това са приблизително толкова, колкото средно дневно се обработва в големите морски пристанища Варна и Бургас, обаче с три-

четири пъти по-голяма брегова и корабна механизация.

В края на април колективът постигна рекордно постижение по отношение на физическите тонове за месеца. Те надвишават с 14 400 тона обработените през цялата 1948 година. По натоварване и разтоварване на вагони се равнява на толкова вагони, колкото са били обработени за цяло тримесечие. От 3015 вагона са спестени на БДЖ 4125 вагончаса, или средно вагон е обработван за 1 час и 30 минути при тарифен срок три часа. За предсрочна обработка на вагоните ж. п. уплатени — Горна Оряховица заплати на колектива премия от 1650 лева.

Не по-малко успехи са получени в обработката на плавателните съдове. Общо през месеца са натоварени и разтоварени 302 плавателни съда. От скоростната обработка на плавателните съдове на Паракостово БРП са икономисани 602 корабчаса, за които е заплатена премия на пристанищния колектив 435.24 лева. Само от икономисани корабчаса БРП е образувало нови два конвоя от по 4 и 5 пилета от пристанище Свищов до светското пристанище на Дунава — Рени. С които е отвозило нови товари за нашата промишленост и строителство.

Кон бяха основните пътища за постигане на тези големи резултати?

С цел да се ускори обработката на корабите ръководството на пристанището прибегна към увеличаване броя на порталните брегтови кранове. Вместо обикновено употребявания един кран, се употребиха два крана, като всеки кран работеше на два люка. Увеличаването на броя на претоварените механизации е един от начините за ускоряване товаро-разтоварването на корабите.

Правилно се разпределиха механизацията средства по обектите, подготвиха се транспортните средства — жп вагони и автотранспорт за превозване на товарите до борда на корабите или обратно. Установен бе добър ред за маневриране на транспортните средства, (вагони и кораби) с цел разтоварването

и натоварването да не се прекратява през време на маневрите. Правилно се разпределиха хората — товарачи, крановици, складови работници и др.

Успехът, постигнат от колектива на пристанище — Свищов през месец април, се дължи до голяма степен на постигнатия най-икономичен за пристанището пряк вариант, кораб-вагон или вагон-кораб, без стоката да премине през склад, което обаче не винаги е възможно. Това стана благодарение добрата координация между ръководствата на жп гара Свищов и пристанището от една страна и представителите на водно-износните центри в лицето на Деспред, Металимпорт и Химпорт и други клиенти от друга. Основен момент, който дава отражение в това отношение, е добрата квалификация на крановиците, които въртят крановете майсторски и намаляват цикличните времена чрез съставяне на всички прийоми и движения на крановите манипулации, които достигат до 40 секунди цикъл през 360 градуса завъртане.

Широкото организиране на социалистическо съревнование по бригади, кранове и звена даде възможност на работниците да се активизират в изпълнение на поставените им задачи.

В резултат на това се увеличи пропускателната способност на пристанището с 35 000 тона. Значително са намалели общите разходи по претоварната работа, главно поради намаляване разходите по експлоатацията на корабите през време на престоя им под товаро-разтоварни операции в пристанището.

Колективът на пристанище Свищов, вървейки по този път, е готов да се справи с увеличените превози на товари и през следващите месеци.

Колективът успешно се справи със задачите си и през месец май. Той изпълни предсрочно плана си за второто тримесечие и навляса загубата в парите, предизвикана от тежката зима през първото тримесечие.

Ангел ПАТЛОВ

от Обществена редакция на в. „Борба“ в Свищов

Кът на доверието

Подкосеноската тракторна бригада, с ръководител Йордан Каратодоров и партнен отговорник Александър Тешинков, е на път сред кооператорите. Наред с упоритостта в работата, всекидневното на нейните членове е наситено с красиви нравствени прояви.

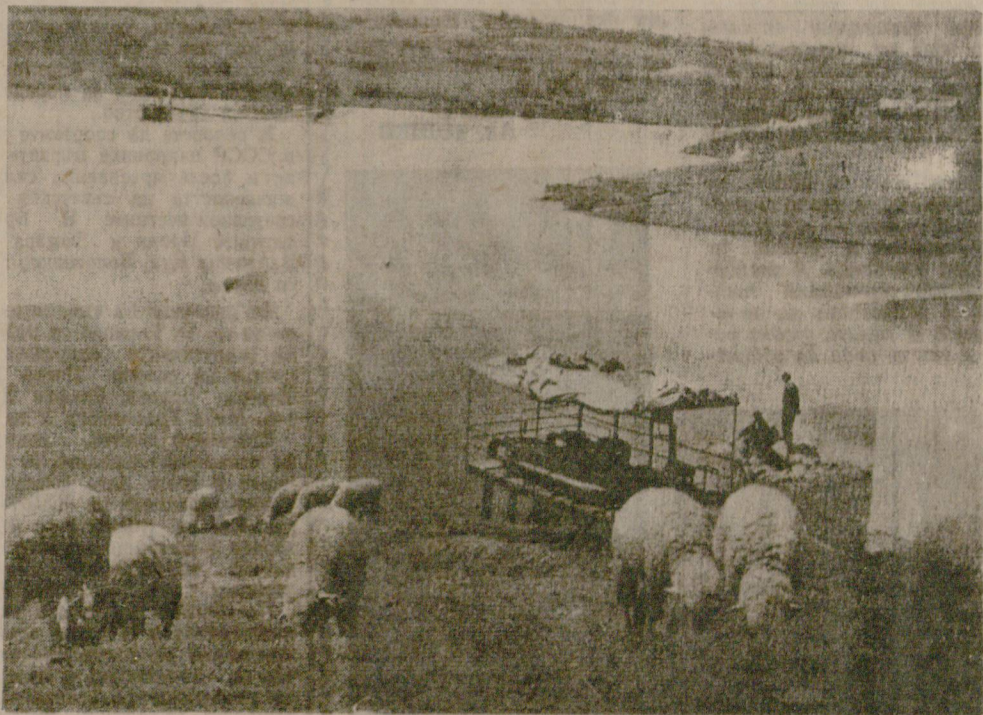
С желанието те се включиха в разговора за Моралния кодекс на строителя на комунизма. Едно от мероприятията им е откритият пазар на честността. Два месеца вече съществуват този малък магазин без продавач. „Средствата в касата“, казва партийният секретар Кольо Азгоров, — не само че излизат точно, а винаги са в повече.

Дружният колектив сега се зае да разшири и обогати своя кът на доверието. С оглед през горещото лято в него да намерят по-разнообразни и добре съхранени стоки поръчаха си специален шкаф. А за в бъдеще решиха да получават и заплатите си без касиер.

Георги Грънчаров

При тежки условия и големи изпитания работеща кооператорите от с. Стражица при изграждането на язовир „Стражица комуна“. Техният героичен труд се увенча с успех. Заприщана е водата на лудото дере.

НА СНИМКАТА: Поглед от плъгачката се помпена станция.

НИКОЛАИ АСАНОВ И ЮРИЙ СТУРИТИС

ЯНТЪРНО МОРЕ

52

РОМАН, НАПИСАН ПО СЛЕДИТЕ НА ДЕЙСТВИТЕЛНИ СЪБИТИЯ

— Къде ще се денеш с мене, немият? — язвително запита Том. — Просто ще те застрелям!

И този разговор, и червеният трепет, обхващан и жидкостното тяло на Петерсон, и по юношески младежкото още гладко лице на Том, яростта на Адолф показваха, че даже благополучното слизване и преодоляването на първия рибен не са им донесли никаква особена наслада. Том и Адолф измориха:

— Да вървим!

— До срещи!

И изчезнаха в мрака и тишината.

Петерсон и мълчаливият му спътник, говорещ с Петерсон само на английски, Густав, бързо заковаха тежките човали, оставяйки също по раница и куфар, внимателно огледаха скривалищата, направиха няколко белега на дърветата и се спуснаха по пътя.

В това нощно време пътът беше пуст, обаче припичките все пак останаха да свършат настрана от него и да вървят успоредно.

Точно пред тях се откриваше дълга, безкрайна ливада, покрита с мъгла, но едва излязоха от пътя и краката им потънаха в студена вода. Петерсон загребва вода с високите си ботуши, изруга по-дългаско и каза на английски:

— Изглежда това е знаменитата Жеравна ливада.

— С какво е знаменита?

— С това, че е непроходимо блато и съвсем не е ливада!

Густав вдигна рамене, но замълча.

Мизаняна се обръна по пътя и тръгна по-бързо.

Вървяла доста дълго, вслушвайки се във всеки звук. Някъде напред се обадиха петли. Настрани

ни залая куче. Жеравната ливада се свърши, от двете страни на пътя почнаха да се появяват мъхални, сплени хутори. Започна да се съвва.

Това дълго, предпазливо пътешествие в мокро облекло, в мокри обувки макар и да умори, но загря пешеходците. И даже някъде мъгла, легнала над пътя откъм блатото, а понякога и откъм не така далечното море, не толкова драматично, колкото ги успокояваше. Досега нищо не се случило. Границарите, както се вижда, не са попаднали на техните следи в тази влажна, мрачна нощ, машини и пътища, от които би следвало да се пазят, още не са се появили по пътя, а някъде недалече трябва да е безопасният приаз.

Около поредния стълб с указател за разстояние на металичестата плочка Петерсон се спря, посвети е фенерчето, макар цифрите да ставаха видими в мълчата мъгла на разсъзването.

— До Вентспилс остават тридесет километра. Значи, някъде недалече е и нашият Славес хутор.

Густав също погледна цифрите, заслуша се.

Както и преди беше тихо, даже петлите замлъчаха, приветствателно райкането на деня.

Петерсон тръгна по-бавно. Сега той внимателно оглеждаше двете страни на пътя, търсейки бездните, които така дълго заучаваше в Лондон.

Напред, в ляво, се показа голямо здание с червен циглен покрив — училище, а може би къща, по-рано принадлежала на богат стопанин, отдадена сега на управленето на колхоза. Вдясно се виждаше тъмна ивица ели — из-

куствено насаждение, прикриващо някакви строежи. Петерсон бързо слезе от пътя в храстите. Тука също имаше вода, но само сножила, под която понякога се усещаше лед. Густав го последва.

Прецапвайки по водата около сто метра, те намериха точката, от която хуторът се виждаше изцяло, с всички постройки: с продълговата плевня за сено, с животински двор и баня. Той се намираше много близо от пътя, може би, на петдесет-шестдесет метра. Но това, че е редом с тях, разваляше, тъй като обещаващо топло, отиди на умореното тяло и уморения мозък.

Той спеше, този благословен хутор, и никакви слави не беаха около него, пък и беше много рано за славетите — студено.

Петерсон избра по-сухо място, постави куфара, върху него — своята раница. Густав също се освободи от вещите.

— Мисля, че е по-добре отчадала да отида сам, — каза Петерсон. — Вие, с вашия лош изговор, можете да изплашите стопанина.

— Съгласен съм, — изговори Густав на латински. — А какво, собствено, има напред, по пътя за Рига?

— Река Вента. А по-нататък — прик път за Рига.

— Каква река Вента? Аз видях на картата: ручей.

— През лятото — да, но не през пролетта. Впрочем, аз мисля, че стопанинът ще намерят начин да ни прехвърлят през тази река. Цом вече се прехвърляме през морето. Е, аз тръгвам, — прекъсна той гласите спомени.

Густав седна на куфара, наблюдавайки след Петерсон.

Петерсон приближи до хутора

и внимателно почука на прозореца.

Всичко беше тихо в дома, но Петерсон безпогрешно чувстваше движение. Даже му се стори, че в съседния прозорец мръдна завеската, сякаш някой, скрил се зад нея, се опитваше да разгледа човека, разтревожил домашния покой. Той малко се отстрани от прозореца, за да го види оня, който го наблюдава.

Но ето шпакла ключалката вътре в къщата, заскърна подът в антрето. Сепкав от съня или от страх глас неразбираемо запита:

— Кой ви трябва?

— Нужно ми е да поговоря с Курсис.

— С Курсис? — учудено запита гласът.

— Да, да, именно с Курсис.

След пауза човекът заговори с треперящ глас отговаряща фраза на паролата:

— Курсис преди два дни замина в Рига и ще бъде чак утре.

— А на мене каза, че ще бъде у дома днес рано сутринта, — отговори с уговорените думи Петерсон.

Вратата едва се поотвори — толкова, колкото да се пълне дългият нос на стопанина и се килна кичур червенията, като пламък, коса. Но Петерсон вече пълна крак в отвора. И стопанинът, като погледна пришелица с ясно задраганимо облекло, сякаш се успокои, но заговори с предпазливост:

— В дома на ализайте: опасное.

— А къде ще се устроя?

— Отворете плевнята, вдясно, под сеното има вход за скривалище. Покажете там. Аз ще изясня тоя, който ви чака. Вие сам ли сте?

— Двама сме. Но вие покажете скривалището.

— Покажете, ще се облека.

Той се върна много бързо. Петерсон се огледа, за да съгласи на Густав: „Всичко е в ред!“

— И зидя, че Густав, поставил раницата на рамо и азел в лява ръка куфара, отива от хутора в гората.

(Следва)

ГПП „Хлебна промишленост“ — Търново

ТЪРСИ

работници за разкарване на хляб и закуски в гр. В. Търново с камioni.
Заплащане по разценки.
Постъпване веднага.

ДИП „Металургия“ — Горна Оряховица

ТЪРСИ

леяри от първи до шести разряд
Заплащане по сдельно-разрядната система.
Справка: Служба „Личен състав“ при предприятието.
1-1

Средно политехническо училище „9 септември“
с. Полски Тръмбеш, В. Търновско

СЪОБЩЕНИЕ

Умоляват се учителствувалите в село Полски Тръмбеш, В. Търновски окръг, да изпратят адресите си до дирекцията на училището, във връзка с предстоящия му юбилей. Отглас се за учителите от всички курсове.

1-1

От дирекцията

Селскостопански техникум „VII КОНГРЕС“
с. Камен, В. Търновско

ОБЯВА

Съобщава се на интересуваните, че за учебната 1963/64 година в с. Камен, В. Търновски окръг се приемат кандидати в СЕЛСКОСТОПАНСКИЯ ТЕХНИКУМ

с профили по

ПОЛЕВЪДСТВО И ЖИВОТНОВЪДСТВО

Техникумът е средно учебно заведение с четиригодишен курс над VII клас.

В техникума ще бъдат приети желаещи ученици за първи курс. Ця се приемат ученици за две паралелки по реда на успеха, от които една паралелка по полевъдство от 35 курсисти и една паралелка по животновъдство от 35 курсисти.

Кандидатите за техникума трябва да са завършили седми клас и да не са възрастни от 16 години.

КАНДИДАТИТЕ ПОДАВАТ ДО 20 АВГУСТ т. г. МОЛБА ДО ДИРЕКТОРА НА ТЕХНИКУМА, КАТО КЪМ НЕЯ ПРИЛАГАТ СЛЕДНИТЕ ДОКУМЕНТИ:

1. Свидетелство за образование

2. Акт за раждане

Приетите курсисти ще получават БЕЗПЛАТНА ХРАНА И 50% ОТ ТЯХ — ОБЩЕЖИТИЕ.

ЗАВЪРШИЛИТЕ ТЕХНИКУМА ИМАТ ПРАВО ДА ПРОДЪЛЖАТ ОБРАЗОВАНИЕТО СИ ВЪВ ВСИЧКИ ВИСИШИ УЧЕБНИ ЗАВЕДЕНИЯ И ПОЛУЧАВАТ ПРАВОСПОСОБНОСТЕ ТРАКТОРИСТ ЗАПИСВАНЕТО ШЕ СТАНЕ НАЙ-КЪСНО ДО 12 СЕПТЕМВРИ 1963 Г.

СЛЕД ИЗВЪРШВАНЕ НА МЕДИЦИНСКИ ПРЕГЛЕД

юни 1963 година
с. Камен, В. Търновски окръг

ОТ ТЕХНИКУМА

в-к „БОРБА“ Стр. 3, бр. 68, 6. VI, 1963 г.

ТЕ ЩУРМУВАТ НЕБЕСАТА

— „БИСЕР“, я „Четиридесет и втори“, как ме чувате? Приемат!

— „Четиридесет и втори“, я „Бисер“, чувам ви отлично! Една след друга се редят отчетливи реплики. Предстои да стартира машина, обозначена с условното наименование „42“...

Присъстваме на занятие на възпитаниците на аероклуба на ДОСО в Горна Оряховица. Летателният ден току що започва.

А колко отрано се подготвят то? Та това е най-важната част, най-отговорният момент в учебната работа на клуба! Във въздуха полетат хора...

Трудно е да се разкаже за всичко. Толкова разностранна, богата по съдържание е дейността на клуба. И все пак, струва ми се, че има едно определение, което се налага над всички, което сякаш най-ярко „разказва“ за клуба. Приятел на младите! Да! Едва ли има младеж, който да не се е вглеждал замечтано в родните простори, да не е завиждал на тези, които летят. И не само в самолетите. А и на безмоторниците. И на тези, които полетат волен във въздуха в очакване да се разплатят над тях купола на парашута.

Годни наред младежите и девойките от нашия край ползват клуба като свой, овладяват въздушните дисциплини на ДОСО, подготвят се за участия на Родната.

— Днес имаме занятие с младежите от тренировъчната група по моторно летење, — информира ни още сутринта началникът на клуба Борис Моллов.

Тук, в клубното помещение, летателният ден бе отдавна „настъпил“. Заедно с опитния инструктор-лечей Иван Райчев началникът на клуба преглеждаше документацията. Определена се зоната за летење, уточняваха се най-малките подробности. И всичко се записваше в документите, които предхождат всеки полет.

— А колко души се подготвят в тренировъчната група?

— Осем. По специален план с тях се води теоретическа и практическа подготовка. И това продължава няколко години.

И другарят Моллов ни разказва за някои от тях. Вече четири години лети работническият от ДЗЗ Стефан Генов. А любовта към моторното лете-

не довежда на работа в Г. Оряховица Стоян Борисов и Иван Стефанов. Тук идват периодично и Недялко Петров от Трявна, учителката от Варна Величка Керчева, ученицата от Килифарево Румянка Бояновска... А Емилия Гърбова от с. Каменец, Плевенско не само от дълги години лети, но и сама вече може да предава опит на по-младите. През летателния сезон, който започва тия дни, тя ще бъде и доброволен инструктор...

Естествено е нашето любопитство и за другата дейност на клуба.

— През зимните месеци обучимме 24 души по теория на летењето, — пояснява нашият собеседник.

— Отлично се учиха и десет задочници, — допълва Райчев.

И наистина! На уредбата в учебните кабинети в центъра на града може да завиди и най-прецизното око. Какво ли няма тук? Схеми, диаграми, табла, макет на истински самолет! Задочниците (от Севлиево, Стржища, Свищов и Златица) работят по теми от клуба. Периодично при тях отиват цитни и доброволни инструктори, дават им консултации по основните въпроси. Затова и обучението е резултатно.

В различни пунктове се обучават и парашутистите. Във В. Търново с тях работи дългогодишният активист на клуба Николай Драганов, в Г. Оряховица — Енчо Лефтеров, в Дряново — Райчо Пенев, в П. Тръмбеш — Ст. Пасев, в Алеково — Йорданка Митева... За качеството на подготовката най-добре говорят резултатите от състоялите се наскоро парашутни скокове. Нито един от курсистите не се уплашил! Скоковете минали успешно и в строя на подготвените яляхох нови седемдесет и двама покорители на небесата.

Внушителен е броят на авиомоделистите, които се подготвят от клуба — сто и тридесет младежи и девойки от учебните заведения. А осемдесет пионери преминаха занятията в кръжоците по авиомоделизъм. И цялата учебна работа с тях се води на общественият клуб.

вени начална.

И в клубния съвет, с председател Стоян Борисов, и в трите секции, и в представителните команди на клуба — навсякъде се чувства любовта и старанието на стотиците нещатни сътрудници...

Но... в радиостанцията отново се чуват призивите на „42“. А в него бе здел вече място Моллов. Днес и той ще лети заедно с участниците в тренировъчната група.

В пилотската кабина заема място Стефан Генов. Той ще „открие“ днешния летателен ден.

На командния пункт е курсистът Иван Стефанов. Той вписва часа, минутите и секундите, става и с белия флаг разрешава излитането.

— „Бисер“, я „41“, как ме чувате? Приемат!

Ето че към старта се отправя и втората машина. На нея ще лети Стоян Борисов. Връзката е установена. Стефанов чува отлично и след миг ще разреши стартирането и на „41“ (На снимката).

И двете машини се отправят в своите зони. Не минава много време и от етера долита гласът на „41“. Искра разрешение за „работа в зоната“. Миг след това самолетът прави „лулени“. Следва завои „през крило“, „боен завои“. Едва след друга по-красива фигура, прояви на висш пилотаж.

След 40 минути самолетът на Стоян Борисов ще се приземи. Зад командния пост ще застане Иван Стефанов, а слушалката, микрофона, радиостанцията ще поеме Борисов.

И така е през целия летателен ден, в който приятелите на моторното летење щурмуват небесата, съвършенствуват знанията си.

Текст и снимка: АЛ. ТОШЕВ

Бележки от едно пътуване

Утрото на 3 май бе повече от хубаво. Мъглата, тежко паднала над Янтра, откроваше скалите. Мостът като че ли висеше във въздуха. Може би си спал 2-3 часа през нощта от възбуждане, но ти е така бодро, весело на душата. На екскурзия! — За учениците това е една от най-привлекателните думи.

А ето ни вече във влака. Пътуваме за София. Кой знае защо сме особено горди. Влакът е почти празен, само нашите глави се подават от прозорците. Пее се във всяко купе.

Пътуването мина неусетно. Искърският пролом, чудните скали, реката, красивите поля, хората, които приветливо ни махаха с ръка, заводите, селищата — всички остана назад. Ето пред нас е шумната, с трамваен звън, грохот, много бързачи хора наша София.

На другата сутрин, отпочинали, с рейс потеглихме за Перник. ДМЗ „Ленин“ се издигаше мрачен, сив, внушителен. Такива малки изглеждат всички хора в сравнение с огромните кули, пещи. От завода ни остана само впечатлението за нещо необхватно, грандиозно, но картината на излизания чугун не може да се забрави никога.

Вечерта блестящите зали на Софийската народна опера се разтвориха пред нас. Чудните гласове на Асен Селимски — Онегин и на Пенка Коева — Татьяна ни караха да замиряме, дихащото ти спира от тая страст, с която хората на изкуството живеяха своя втори живот на сцената. Тук думите са излизали.

Следващия ден по обед. Ние сме отново във влака. Сега той съдието напредва към Видин. Към десет часа вечерта малкият хотел край Дунав ни прибра и скоро тихата, велика река ни понесе в чуждия свят на стъпаниата.

Слънцето на 6 май отговаряше на най-хубавия ден от нашата екскурзия. Всичко в нас тържествуваше.

Пак пътуваме, — само че с голям автобус и през целия път не мълкахме.

Скоро стигнахме до пещерата „Магурата“. Чакълестият невисок хълм не обещаваше нищо на пръв поглед. Една желязна решетка вратата с първобитен човек, моделиран на нея се разтвори и тъмнината ни повлече по хлъзгави стъпала надолу. Проекторите светнаха. Намикнахме се в огромна зала. Вървяхме без да виждаме-накъде. Само гледяхме око-

ло себе си. Чувах се възклицания „Ах! Ох! Колко е хубаво! Виж! Виж!“ Редуваша се пред нас картини. „Стрелбището“ — тази пропаст е наречена така, защото тук ремисии са се обучавали да стерлят в западен факел, „Библиотека“ — в тази дупка е крила нелегална литература. Ето скелет на римска девойка, без глава. Навярно тя е била жертвоприношение. Там, където е горял вечният огън на първобитния човек, целият свод е черен от напосени сажди и дим. Ето и рисунките на пещерните хора. Повечето са женски фигури. Предполага се, че са рисувани по време на матриархата.

Слънчевата зала с нарисувано слънце, сцената на лова, езерото — с черна блестяща вода, „Стената на плача“, „Камбаните“ — тези стаялки при удар разнасят чудни и различни по тон зву-

ци — най-дивния оркестър.

Пак сме в мрак. Очакваме нашият екскурзовод да светне. Замираме. Пред нас до „Стената на плача“ е издигнат древен, ориенталски град — кули, миниатюрна, хора с дълги дрехи. По наляво двама алпинисти се изкачват по стръмен склон. Как природата е успяла да създаде всичко това! „Костенурката“, „Двамата братя“, „Падналият бор“, „Тронната зала“. Мястото няма да стигне, за да опиша цялата красота и прелесть на огромната пещера.

Когато бяхме отново вън, окая се че сме стояли три часа под земята на 145 м дълбочина.

Целият следващ ден премина в пътуване с кораб до Русе, а през нощта бяхме в родния град — В. Търново.

Мария БОЙЧЕВА

ученичка от III политехническия гимназия — В. Търново

ИНТЕРЕСЕН ПОХОД

В плана на основното училище „В. Левски“ в с. Върбица са предвидени редица походи и екскурзии до близки и далечни обекти — социалистически строежи и исторически паметници. Имаше заплануван и един колопоход.

След завършване на учебните занятия в училищния двор се събраха над 30 пионери — момчета и момичета — добри колоездачи. Групата потегли за съседното село Бреговица. Времето беше прилично слънчево. На много места в полето имаше кооператори. Те всички оставяха мотиките, направили се и отдалеч махаха ръце за поздрав. Действително нашата колона беше красива, мила и внушителна — проточи се на десетина метра по пътя. С голям интерес тя бе посрещната и в селото. Тук ние оставихме велосипедите и потеглихме за местността „Вяла крава“, където се нами-

едно от скривалищата на Горнооряховския партизански отряд. Болше не ни бивашат политатворници и ятак дядо Серафим Радков. Той познаваше всяка една пътека. Преди двадесетина години бе ги кръстосвал, носейки храна на партизаните. Минахме през хубави дъбови гори, край малкия язовир, пихме вода от една чешмица. Усетно стигнахме до скривалището. Насядали около него всички в захлас слушаха разказа на ятас за живота на партизаните. Залазени му бяха редица въпроси. Разпелано бе и самото скривалище. После по съвсем друг път ние по-присия и живописен, групата потегли обратно. Шестнадесетикилометровият поход завърши. Но него пионерите никога няма да забравят.

Димитър ГАБРОВСКИ

Много уселния положиха учащите се от Първа политехническа гимназия „Кирил и Методий“ във В. Търново в борбата за повишаване на средните си постижения по лека атлетика. Невероятно на стадиона излизаха и учениците от Х „в“ клас.

Край сектора за дълъг скок. Ще скача Мария Милева.

Общонародна спартакиада

От месец март тази година в нашата страна се провежда Общонародна спартакиада „20 години народна власт“. Целта ѝ е масово да се включат трудещите се и младежите от градовете и селата в активни спортни занимания: да се направи цялостен преглед на работата на физкултурните дружества и колективи и да се обмени опит; да се повиши спортното майсторство в различните видове спорт; да се пропагандира и популяризира физическата култура и спорта, като важно средство за укрепване здравето на трудещите се и младежите.

Спартакиадата се провежда на два етапа: първи етап от март до 15 септември 1963 г. — със заключителен етап на различни места; втори етап от 1 септември 1963 г. до 12 юли 1964 г. — със заключителен етап в София. И за двата етапа тя ще мине разделно: спартакиада за работническите и служителите; спартакиада за селата; спартакиада за учащата се младеж и спартакиада за организациите на ДОСО.

Общонародната спартакиада е величествено мероприятие на физическата култура и спорта в нашата страна. Тя изисква насочване на всички сили на спортните организации и на цялата обществена сила към осъществяване на лозунга: „Физкултурата и спорта — в битата на народа!“

Преди няколко дни бе учреден Окръжен организационен комитет, който обсъди досегашната работа, извършена от физкултурните дружества и колективи, и набеляза мерки за активизиране, за масово участие на трудещите се в спартакиадата. Учредени са и се учредяват градски и общински организационни комитети.

Във в. „Борба“ на 16 април беше публикуван призив на физкултурния колектив при ДИП „В. Мавриков“ — В. Търново за масово участие в спартакиадата. Този призив бе подкрепен вече от някои от колективите в окръга.

Физкултурните дружества организират в началото на юни „Ден на физкултурника“, като предвиждат най-разнообразни мероприятия. Провеждането на този ден под знамя на Общонародната спартакиада ще бъде добра отправна точка, мощен начален тласък към разнообразни и масови спортни прояви, към осъществяване на задачите, поставени от Българския съюз за физкултура и спорт. „Всички ден 200 000 спортуважа!“

Тия дни нашият народен спорт — борбата — извоюва блестяща победа — второ място в света! Този резултат показва големите възможности за развитието на спорта в нашата социалистическа Родина, под грижите на Българската комунистическа партия. Това заповяда към Общонародната спартакиада да се пристъпи със съвкупна, да се участва масово, да се манифестират в чест на 20-годишнината на народната победа големи успехи във физкултурата и спорта. На работата!

ПЪРВЕНЦИ НА ЗОНАТА

Това вече знаят всички любители на футбола в окръга. И всички приветстват голямата победа на младите етърци, които представиха достойно не само дружеството, но и подрастващата смяна на футболната зона, класирайки се убедително на първо място във В. Търновската юношеска зона.

Трудно бе в началото. В сформирания за пръв път група бяха включени четири отбора от Габровски окръг: „Чардафон“ и „Орловец“ — Габрово, „Ракоски“ — Севлиево и „Ангел Кънчев“ — Трявна. В много напрегнати срещи с тях и помежду си провериха сили и представителите на нашия окръг в зоната: „Етър“, „Червено знаме“ — Павликени, „Локомотив“ — Г. Оряховица и „Левски“ — Лясковец.

Общият поглед върху таблицата за крайното класиране в зоната показва, че нашите представители заеха първо, четвърто, шесто и осмо място. И докато с първото място заслужено се гордеем, не бива да се отминава незадоволителното представяне, особено на „Локомотив“ — Г. Оряховица и „Левски“ — Лясковец. Има нещо много показателно за тези дружества. Представителният футболен отбор на „Локомотив“ през целия сезон е неотменен водач в таблицата за временно класиране в „Б“ РРГ. Начело е и единият десеторката на „Левски“ от Лясковец в зона „Янтра“. Изниква законно въпросът — дали в тези дружества всички грижи, цялото внимание на ръководството и местната общественост не са насочени към запазване първото място от представителните отбори? Нима отговаря на възможностите на горнооряховци, на техните традиции във футбола, заетото шесто място от юношите?

А левскарите от Лясковец до последния кръг неизменно стояха в края на таблицата, завършиха първенството само с една победа!

Не може да се говори за по-

бедителите, без да се върнем няколко години назад. Може би това са 1958—1959 години. Тогава като че ли започна нов етап в развитието на юношеския футбол в окръжния град. И с този етап свърза името си тренерът на младите футболисти Иван Кръстанов. Той проявява изключителна любов, бащинска загриженост към децата и юношите — надеждата на родния футбол. ИИ успехите са налице. Търновските любители на футбола си спомнят отлично представяне на юношите-догодишници до финалите за републиканско първенство в София през 1958 година! Те не забравят и извоюваните през следните години успехи. Но като че ли завършилилите преди няколко дни състезания в зоната очертават най-трайна дилема, защото през целия сезон търновски бяха начело, поддържаха постоянна игра, наложиха се категорично. А това е вече сигурно указание, че се работи системно, че успехите не са случайни.

В „Етър“ не играят само ученици. В основния състав е включен работническият от ф-ка „Победа“ Карушко Енчев, от „Хлеба промишленост“ — Кирил Цветков, от Промкомбината — Петър Хараламиев. Те, заедно с Тр. Обрешков, Р. Колев, М. Василев и братя Стоян и Марин Петрови (от Строителна техника), Р. Петров, Ст.

Ангелов, Ст. Генчев, Ив. Колев и Ив. Бахчеванов (от Трета гимназия), Ил. Коев от Първа гимназия, Т. Найденов от Втората гимназия — всички бяха един сплотен, трудно победим колектив. Етърци имат прекрасен актив: от 14 срещи спечелиха 11, две завършиха наравно и в само една напуснаха терена победени (в Павликени с 2:4). Те са най-резултатното нападение в групата — съотношението на головете е 46:15 за „Етър“. Най-резултатен безспорно бе отличният централен нападател Стоян Петров, който, макар и да не игра във всички срещи, поради включване в първия отбор, постигна 16 гола, следван от Ив. Колев — 9, К. Цветков — 7, Т. Марков — 5 гола и други.

Да пожелаем на младите етърци да представят с чест окръга и в следващите през август крайни състезания за излъчване на новия републикански юношески първенец!

Ето и таблицата за крайното класиране в юношеската зона:

1. „Етър“	14	46:15	24
2. „Чардафон“ Габ.	14	36:14	20
3. „Орловец“ Габ.	14	29:17	16
4. „П. знаме“ Павлик.	14	39:25	15
5. „Ракоски“ Севл.	14	21:18	14
6. „Локомотив“ Г. О.	14	43:30	13
7. „А. Кънчев“ Тряв.	14	12:44	8
8. „Левски“ Ляск.	14	13:70	2

НА СНИМКАТА: Юношите на „Етър“ заедно със своя треньор.

